De Bulletalie

Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU 130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

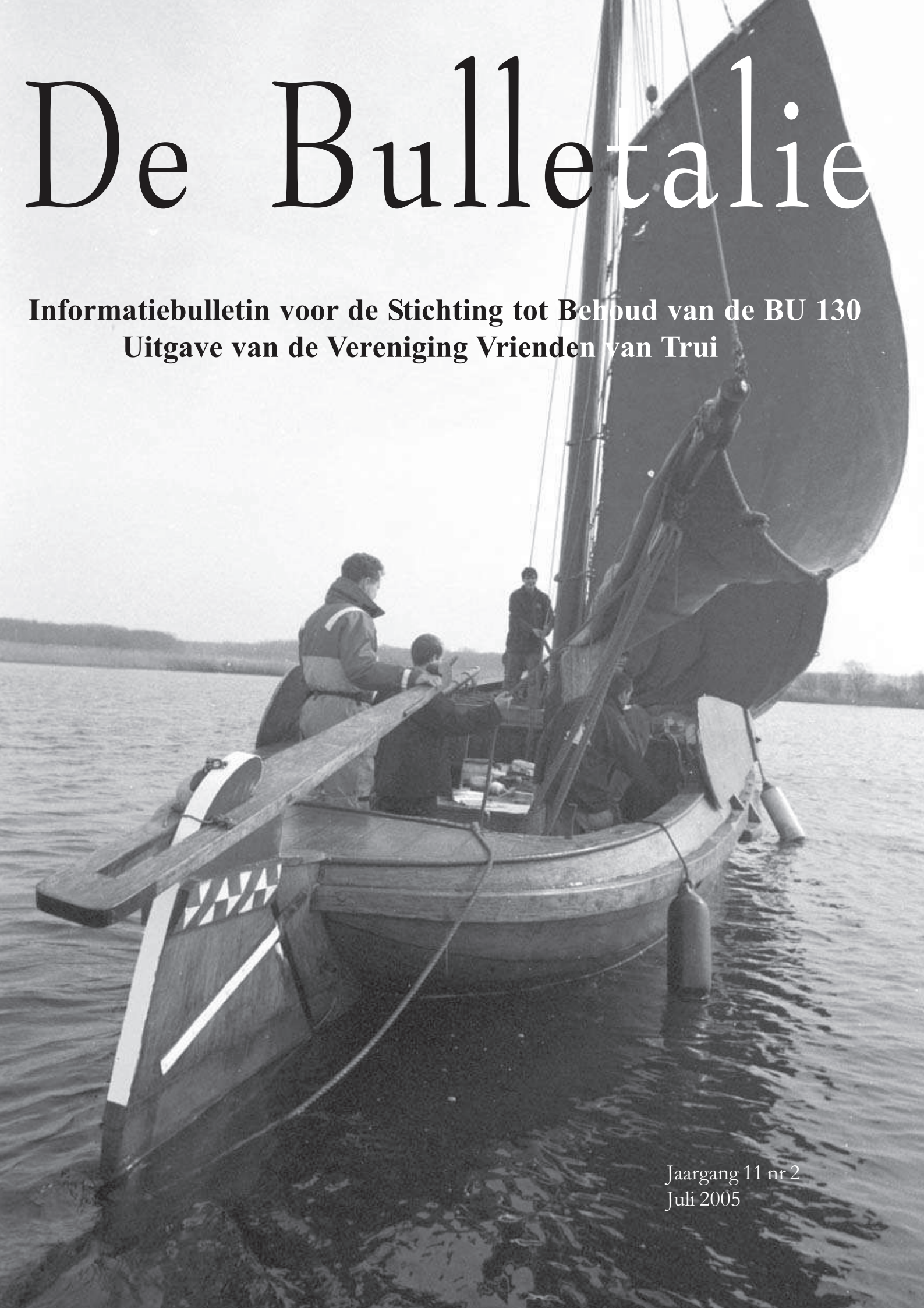

Jaargang 11 nr 2
Juli 2005

Inhoud

Colofon
2
Redactioneel
3
Vereniging Vrienden van Trui
4
Stichting tot Behoud van de BU 130
5
Verslag van een weekendje zeilen
7
Lustrum Trui
10
VVT SHIRTSHOP
11
Hard, harder, hardst!
12
Pride of Baltimore
18
Lustrum Trui een succes
20
Algemene informatie VVT
22
Algemene informatie Stichting
25
Telefoonlijst
27

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie maal per jaar; in maart, juni en november.

De redactie bestaat uit:

hoofdredactie
Wouter Ockeloen 06 255 114 21

layout & vormgeving
Daan Venekamp 06 414 817 11

Redactie bulletalie:
adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
telefoon: 015 214 41 13
email:
bulletalie@bolkhuis.tudelft.nl

Druk
Copie-sjop Delft

Oplage:
170 exemplaren

Website:
http://botter.oli.tudelft.nl/

Fotografie:
Hugo Schuitemaker
Daan Venekamp
Rutger Jansen
Bianca Stalenberg

Redactioneel

Nou dat viel nog niet mee. Daan zit in Amerika en dus mocht ik het een keertje zelf proberen met de layout. Maar nadat pagemaker en acrobat dan eindelijk geïnstalleerd waren, ging het toch wel aardig. Daan heeft wel zijn ervaringen met de Amerikaanse klassieke schepen opgeschreven met mooie plaatjes erbij.

Het is natuurlijk voor iedereen een drukke periode met tentamens en vakanties, ook voor mij en de schrijvers van de stukjes. Vandaar dat drie beloofde stukjes niet zijn gekomen, dus in de volgende Bulletalie in ieder geval een stukje over een vistuig, iets over de reddingsoefeningen en waarschijnlijk een soort overzicht van de afgelopen vijf lustrumjaren. De volgende editie wordt trouwens geheel door Daan gemaakt, want dan ben ik in Sri Lanka.

Deze editie is dus die van juli geworden, met iets meer foto's dan normaalgesproken, maar ik heb dit keer dan ook veel mooie foto's gekregen, vooral die van Hugo, Rutger, Rubens collega's Bianca, Ivo en Walter en Daan waren erg geslaagd. Bedankt daarvoor.

Lees deze keer over een groep botter-onbekenden die gelijk het wad opgingen in een lang weekend, over een groep botter goed-bekenden die zich ook een weekendje vermaakten aan boord, over de Pride of Baltimore en natuurlijk over het Lustrum. Vergeet ook niet te kijken wat je nog wil bestellen van de VVT merchandise, er zijn nog allerlei dingen te krijgen.

Iedereen een fijne vakantie toegewenst, hopelijk op het Duitse Wad. Ik kan een jaartje niet helaas, maar ik zal denken aan degenen aan boord die de regen trotseren of lekker liggen te zonnen op het voordek.

Veel leesplezier,
Wouter

Vereniging Vrienden van Trui

Gaaf Trui

Het Lustrum is geweest, tijd om vooruit te kijken naar de owee: de tijd van promopraatjes en zeilhijsen. Wij als VVT bestuur zijn er voor de promo, maar we vinden het moeilijk de juiste toon te vinden...

Hoe leg je aan nuldejaars uit dat Trui gaaf is? Niet dus. Hippe shirts, vette gadgets en mooie flyerende meisjes met korte rokjes helpen daar niet bij. Nou misschien die laatste een beetje. Maar eigenlijk moet iedereen gewoon komen kijken: de boot op. Want de gaafheidsfactor is pas echt voelbaar binnen een radius van 50 meter, logaritmisch oplopend richting de mast. De beste promotietruuk is dan ook het epicentrum van gaafheid binnen een zo groot mogelijke groep nuldejaars te brengen. (Ook dit jaar worden Trui en infomarkt in een adem genoemd. Je weet maar nooit, dromen kan altijd). Voor nu ligt de botter in augustus gewoon weer voor de bolk, alwaar de gaafheidsstraling zijn werk zal moeten doen. Altijd opvallend is hoeveel botteraars gehuld in kiel rond het epicentrum zoemen. De kiel is blijkbaar niet alleen handig bij het uitvieren van het grootzeil, maar hij doet ook trouwe dienst als uitdrager van de "T-factor". Binnenkort weer verkrijgbaar trouwens, voor de minder "begaafden" onder jullie.

Bij het bedenken van onze strategie voor deze owee, dacht ik nog even terug aan de tijd dat het ondenkbaar was om Bolkers, Botteraars en Harpyianen hetzelfde OWee-shirt aan te trekken. Gelukkig is dat veranderd. Het is gebleken dat studenten die actief willen varen en willen deelnemen in het opleidingssysteem van Trui zich ook vanzelfsprekend thuis moeten voelen op de Bolk. Vind je als eerstejaars Trui leuk, -meer dan leuk- dan krijg je er gratis 160 Bolkers bij. In dat licht is ook de heroprichting van Harpyia als gesloten ondervereniging van de Bolk in mijn ogen een goede ontwikkeling. Ik ben erg blij dat we deze OWee geen gedoe hebben met buitenlidmaatschaps formulieren, tientjes leden en geadopteerde opstappers. Dat voorrecht behouden we aan goede oude Vrienden.

We gaan er een gave OWee van maken!

Anneke

Stichting tot behoud van de BU130

Sinds de vorige bulletali is er een hoop gebeurd. Niet alleen zijn verschillende boot-onderdelen gesneuveld en weer gerepareerd, ook is er weer een vers bestuur van de stichting.

Aangezien dit de eerste keer is dat ik op deze mannier het woord tot jullie mag richten zal ik deze gelegenheid meteen maar aangrijpen om te vertellen hoe ik met onze houten trots in aanraking ben gekomen.

Het begon allemaal aan het einde van VWO 6. Ik wist dat ik naar Delft zou gaan om technische informatica te gaan studeren en ik was eens met het binas in de hand websites aan het afstruinen om te kijken wat het studentenleven mij zoal te bieden had. Op een gegeven moment ben ik toen verzeild geraakt op de website van de Bolk. Het leek mij een leuke vereniging en ze hadden een zeilondervereniging, Harpyia, maar bovendien een hele mooie oude Botter. Na dit alles aanschouwd te hebben heb ik eens een email gestuurd voor wat meer informatie. Helaas heb ik hier nooit antwoord op ontvangen en daar was het verhaal bijna geëindigd.

Gelukkig maar dat er kamerzoekdagen georganiseerd worden. Via de post kreeg ik een mooi pakketje over kamer zoeken in Delft. Aangezien ik snel een kamer nodig had omdat ik naar Verweggistan op vakantie ging ben ik daar heen gegaan. De rondleiding was wel leuk maar leuker waren alle verhalen over de mooie boot. Ik heb verschillende mensen uitgehoord en toen ben ik uit pure ellende maar lid geworden om al dat moois dat toch ook zelf maar te beleven.

De eerste keer varen had zelf al iets van sommige stoere verhalen. Ik ging voor het eerst mee en we hadden Walter en Hugo als schippers. We waren aan de kust van Friesland geweest en we hadden goed geblufdobbeld. De drankrekening was bizar laag, dus dat was fijn.

De volgende dag was er een beste woei en vertrokken we met goede moed naar Enkie. Walter die zich al niet helemaal goed gevoeld had moest zich excuseren en trok zich voor de reis terug in het vooronder. Met nog 3 mensen over voeren Maartje, Hugo en ik de boot over het ijsselmeer. De wind nam toe en ook de golven. De taken werden verdeeld. 1 persoon rusten, 1 sturen en 1 hosen. Dit een tijd volgehouden met als enige inconvenienten

dat je er echt moe van werd en dat Walter zo nu en dan je puts voor andere doeleinden wilde lenen. De boot is uiteindelijk in Den Oever geëindigd. We waren blij dat we lekker konden rusten en de landings pils smaakte beter dan ooit hoewel ik dat toen natuurlijk nog niet weten kon. Het was een prachtige ervaring en sindsdien ben ik een beetje verliefd op onze 130 jarige klomp.

Verder had ik aan het begin van dit stukje ook beloofd om wat te vertellen over nieuw bestuur en kapotte boot onderdelen. Céline is intussen ook gewisseld voor Moritz, we zijn dus weer met z'n vieren in het bestuur. Eerder al waren Chris met Floor en ik met Marijn gewisseld. Dat was vlak voor het lustrum. Het nieuwe bestuur gaat de lijn voorzetten van het oude bestuur en vooral heel veel varen, varen is namelijk toch het leukste om met Trui te doen.

Wat kapotte onderdelen betreft zal ik kort zijn daar anderen het waarschijnlijk ook in hun verhalen in deze bulletalie al vertellen. Wat er opeenvolgend allemaal stuk ging en weer gerepareerd is: Stuurboordspen bij zwaardbolder krom gebogen en weer recht. Grootzeil; tijdens het lustrum is het net opgelapte grootzeil van zolder gescheurd. We varen nu met een geleend zeil. Wel kunnen we waarschijnlijk het volgend seizoen met een nieuw zeil starten. En natuurlijk ben je geen botterbestuur als de keerkoppeling niet stuk is geweest dus de kleine blauw gaf de geest. Deze is met vertraging en moeite gelukkig ook weer op tijd in de boot gekregen voor de zomer en we zijn het ding nu zo zat dat we een nieuwe gaan kopen. Als laatste hebben we de ring op de giek waar de dirk aan hangt vervangen. De smit van het Zuider Zee Museum heeft een nieuwe voor ons gesmeed omdat de oude bijna op was (Hulde).

Dan wil ik sluiten met de wens dat jullie allemaal een fijne vakantie hebben en dat ik iedereen maar weer snel op Trui tegen kom.

Hidde Boomsma
Voorzitter Stichting tot het behoud van de BU130

Verslag van een weekendje zeilen, 22-24 April

Opvarenden: Jalle, Jelle, Marie-Louise, Moritz, Hidde, Eric V.,Ysbrand (schipper), en Chris met hond Joop.

Wat een tegenstelling. Ik heb aan Wouter beloofd een stukje te schrijven over het weekend dat ik mee ben geweest op Trui. Nu zit ik hier in om 17:57 eenzaam in een TL-verlichtte IO-computerzaal waar buiten het een beetje droevig regent. Die sfeer is duidelijk tegengesteld aan het schitterende zeilweekend waarvan hier een verslag te lezen is.

Het avontuur begon als volgt: op een donderdag, na afloop van de BU130 vergadering stelde ik aan (ik meen) Hidde de redelijk suffe vraag: "die zeilweekeinden, die zijn nu al zeker helemaal gevuld?". Het antwoord hierop was duidelijk: komend weekend is er nog een plek vrij en het weekend daarna is Onverstaagd, dan is er ook nog wel een plek vrij. Zodoende ging ik dus hetzelfde weekend (de donderdagavond was al een vrijdag geworden) nog mee met de Trui.

In de trein naar Enkhuizen ontmoette ik, niet geheel toevallig, Mortiz, Jelle en Marie-Louise. Céline was er niet bij want die was, helaas, helaas, ziek. De volgende ochtend liet Jalle zijn stoere kant zien; na vroeg opgestaan te zijn, dook hij met een duikbril, en een boor en een schroef, het water in om een losse kaarplaat eventjes vast te schroeven. Zie foto (en bedenk er zelf maar bij hoe koud het was die ochtend in April).

Jalle snorkelt een kaarplaat vast

Ook Hidde had een mooi verhaal. Op vrijdag had hij samen met een vriend met een eend cabrio even een grootzeil van Erik Mulder geleend en uit Friesland gehaald. De BU130 werd voor een weekend een spookschip met een wonderlijk goed passend grootzeil van de EB58 / ~~BU39~~.

Nadat het grootzeil en de kaarplaat beiden waren vastgezet, begonnen het zonnetje en de wind ook hun werk te doen. Toen de schipper, Ysbrand Ent, aan kwam wandelen met vrouw en hond, was de motor al gestart en konden we vertrekken met een mooie oostenwind, kracht 3-4. Volle voorjaarszon en een mooie zeilwind waarbij Moritz en Marie-Louise van de giek een tokkelbaan maakten.

Een mooi tempo werd ingezet en zo af en toe werd er een zeiltje bijgelegd. Voor de liefhebbers van veel zeilen: uiteindelijk hadden we er 5 functioneel in gebruik.

4 zeiltjes op een zonnig voordek (l)
Moritz en Marie-Louise vermaken zich op de BU130 / EB58 / ~~BU39~~ (r)

Na een aantal uurtjes veranderden we het doel van Stavoren, Hindelopen of Makkum maar naar iets voorbij de afsluitdijk. Helaas, helaas had een niet nader te noemen persoon de waddenkaarten in zijn auto (ook wel sjees) laten liggen, dus werd het doel maar veranderd in Harlingen. Met het passeren van de sluis in de afsluitdijk nam ook de wind een krachtje toe en veranderde het cruisen in kruisen.

Aangekomen in Harlingen werd na het eten van een bord pasta en het drinken van een etiketloos HJ'tje de bekende Harlingse Bolker (bHB'er) opgebeld. Die bleek thuis te zijn en PvR leidde ons naar een mooie bruine kroeg.

De volgende ochtend konden we met zo'n windkracht 4-5 weer richting huis vertrekken. De samenwerking aan boord ging steeds beter en nadat de deuren van de afsluitdijksluis open waren gegaan, hadden een aantal polyester bootjes heel hard het nakijken. De zeilfanaten konden genieten, maar na een uurtje of twee was de beurt aan de zonaanbidders. De wind zakte echt in. Ysbrand kwam met mooie oude verhalen en zei Klein Truitje erg te missen.

Een slapende schipper aan boord en Marie-Louise verliest haar hondenallergie (die witte vlek,)

Zoals gezegd viel de wind echt weg. Om de museumhaven te bereiken moest het laatste stukje de motor zelfs nog gebruikt worden. In ieder geval was het een schitterend weekend waarin Trui voor het eerst dit jaar op de Waddenzee kwam en de voetbal teruggehaald werd van ergens onder het naaivlak (inderdaad, door de boordhond). Door het perfecte weer en de gezelligheid aan boord, was het echt een schitterend weekeinde. Ik heb er zeker geen spijt van dat ik na de bottervergadering nog gevraagd heb naar de zeilweekeinden. Voor mij is in ieder geval aangetoond dat aanwezig zijn bij een bottervergadering zin heeft en dat naborrelen zeker lonend is!

Eric Vroege

Lustrum Trui

TRUI 1875-2005

130 JAAR BU130

Omdat de Trui in 1875 gebouwd is, bestaat ze nu 130 jaar. Dat is natuurlijk een goede reden voor een feestje, dat we gehouden hebben op 16 april. We hebben geprobeerd zoveel mogelijk mensen die ooit betrokken geweest zijn bij de botter bij elkaar te krijgen.

Op de dag zijn we begonnen in het Zuiderzeemuseum, met een verhaal van Felix Luitwieler (beter bekend als de baas van Walter) over de Waddenzee en Waddenvereniging. Hierna konden onze gasten mee varen op een tochtje over het IJsselmeer en het museum bekijken.

Uit de vele foto's die in de loop der jaren gemaakt zijn van de botter hebben we een selectie geveild. Na een wat stroef begin nam de spanning per geveilde foto toe, en uiteindelijk zijn er erg leuke bedragen voor de foto's betaald.

's Avonds werd het lustrum voortgezet in cafe de Drom, met een speciale Bottercabaretvoorstelling van Claire en Rick. Het feest is afgesloten door de Rejects uit Kampen, die tot diep in de nacht gespeeld hebben voor een uitzinnig dansend publiek.

De organisatie bedankt alle mensen die naar de lustrumdag gekomen zijn en natuurlijk in het bijzonder de mensen die meegeholpen hebben om de dag tot een succes te maken. We verwachten iedereen over vijf jaar weer te zien!

De lustrumcommissie waren:

Chantal van Oeveren
Dominique le Pair
Geeske Veen
Marius Nijhuis

VVT SHIRTSHOP

Jaaa, dames en heren, ze zijn er nog, die mooie VVT-merchandise producten.

In de aanbieding:

Lustrumtrui 100% schapenwol, heerlijke trui, het hele jaar door te gebruiken. Doorgaans te vinden in outdoorshops, alleen dan zonder unieke 130 jaar BU130 patch. Alleen nog in grotere maten verkrijgbaar (XL, XXL). VVT ledenprijs: •50,-

Lustrumshirt Het unieke shirt! Zorg dat je deze klassieker hebt. Voor VVT-leden kost dit shirt maar •5,-!! Nog in de meeste maten verkrijgbaar

VVT-shirt Verkrijgbaar in grijs met blauwe opdruk of blauw met witte opdruk. Voor- en achterkant voorzien van Trui-logo. In beide kleuren volop verkrijgbaar. VVT-ledenprijs •5,-

VVT-pet Onmisbaar tijdens het zeilen. Voorzien van wit Trui-logo. Verkrijgbaar voor •5,-in zwart, groen of blauw.

Lustrumboek 2000-2005 Nog verkrijgbaar, gevuld met informatie en mooie verhalen. Voor de echte Vriend van Trui. Prijs: •7,50 Oudere lustrumboeken zijn op verzoek ook leverbaar.

Deze Items zijn verkrijgbaar via Eric Vroege, Bolkhuis kamer 210 of stuur een mailtje naar: vvt@bolkhuis.tudelft.nl

Hard, harder, hardst!

Zeilen had ik nog nooit gedaan, maar je moet natuurlijk altijd alles een keertje hebben geprobeerd. Dus toen Ruben J. een mailtje naar zijn collega's stuurde of ze een lang weekend mee wilden gaan zeilen, kon ik die kans niet voorbij laten gaan. Zeker niet toen bleek dat we met een varend monument zouden gaan zeilen. Dat is tenslotte niet zomaar een bootje. Het animo was hoog en sommige collega's misten zelfs letterlijk de boot.

Tijdens het Pinksterweekend gingen zes collega's, en de schipper en zijn maat op avontuur. En dit avontuur begon in Grouw (Friesland). Geen leuke beginplek als je een lang weekend op de Waddenzee wil zeilen, maar het had wel een voordeel. Zo kon je in ieder geval bekend raken met de zeiltermen en kon er op wat rustiger vaarwater worden geoefend. En zo zie je nog eens wat van Friesland.

Na een rustig dagje zeilen door het kanaal, een heerlijke maaltijd, en voor sommigen (te) veel biertjes kon het echte werk beginnen. Op naar Terschelling! Zeilen doe je natuurlijk alleen als het mooi weer is. Helaas zat het qua temperatuur niet zo mee. De zon scheen volop maar kreeg het niet warmer dan een graad of 12. Ivo G. dacht die mediterraanse temperatuur er gewoon bij en was optimistisch gekleed in zijn korte broek en slippers. En dat terwijl de rest zich dik had ingepakt met meerdere truien en zeil- of regenkleding. De kou, de wind en het vele zeewater was hem toch net iets te veel en aan het eind van de tocht had Ivo G. zijn broekspijpen toch maar aangeritst en zijn slippers ingewisseld voor laarzen. En ik geef hem geen ongelijk.

We hadden een ruime windkracht zes op de Waddenzee en Trui was niet meer te houden. Het was echt werken geblazen om haar op de snelweg tussen Harlingen en Terschelling te houden. De golven klotsten naar binnen en trakteerden ons op een gratis douche. Er werd ruimschoots beroep gedaan op de spierballen aan boord. Daarom had ik de mooie taak om het zwaard te laten zakken bij het overstag gaan. Een prima baantje voor mij, maar dit was helaas niet van lange duur. Het grootzeil veranderde van richting, de fok volgde en het zwaard schoot de diepte in. Het zeegeweld werd de botter te veel en het zwaard schoot los. De knal van het breken van de pen was enorm en we dachten allemaal dat er bij de mast iets goed mis was. Daar was echter niets vreemds te zien. Het roer werd onbestuurbaar en moest worden vastgebonden. Het zwaard bleek inmiddels aan het touw achter ons aan te drijven. Hoe krijg je met zo'n snelheid en met zo'n wind een enorm massief eikenhouten blad in je botter? Gelukkig waren er allemaal echte mannen aan boord en is het zwaard met 6 paar handen aan boord getrokken.

Het zwaard was gered, maar helaas niet te gebruiken op de rest van de tocht naar Terschelling. Daar aangekomen gingen we op zoek naar een nieuwe pen voor het zwaard. Dat ging verbazingwekkend soepeltjes. Zo zie je maar weer dat Trui altijd snel vrienden maakt. De werkplek van de veerdienst wist ons uit de brand te helpen. De vakman had aan het afgebroken deel van de pen genoeg om een perfect passende pen te maken. Hij hoefde het

zwaard niet eens te zien. Binnen een uur had hij het overgebleven deel aan een mooie RVS pen verbonden waarmee het zwaard weer op zijn oude plek kon worden gehangen. En dat voor maar 50 euro! Hiermee is de authenticiteit van het varend monument wel discutabel

geworden. RVS hoort natuurlijk niet op een botter uit 1875 thuis. Voor ons stond echter één doel voorop: zeilen! Zo waren we in ieder geval weer helemaal gereed voor een nieuwe mooie tocht.

En een mooie tocht werd het. Het doel was om droog te vallen en dus hadden we de rode en groene tonnen verlaten. Dit leverde een heel ander beeld op. Het aantal boten om ons heen daalde drastisch totdat we als enige boot waren overgebleven. In elke richting was er aan de horizon niets dan zee en lucht te bekennen. De wind was iets in kracht afgenomen zodat we het weidse van het zeelandschap meer in ons op konden nemen. We hadden de Waddenzee voor ons alleen. Naarmate het water ondieper werd, leek de wind nog meer te gaan liggen. Alsof we in een andere tijdsdimensie terecht kwamen. Walter J. mat de diepte van het water: 150 cm, 100 cm. Toen we de 90 cm hadden bereikt werd het pas echt spannend en bij 70 cm liep de botter vast op het zand. We waren drooggevallen. Ruben J. en Jaap v.T.d.V. konden niet wachten tot het water meer ging zakken en gingen vrijwel meteen

het water in met het garnalennet. Er moest natuurlijk een avondmaaltijd bij elkaar gevist worden. Het water stond tot net onder het middel, wat een komisch gezicht opleverde met twee koukleumende gekken in ondergoed en een Jip en Janneke trui. Toen het water meer gezakt was, is de rest ook het wad op gegaan. Alleen Hidde B. vond het wegdoezelen op het dek veel aantrekkelijker.

Droogvallen is een superervaring. Het gevoel dat je krijgt als je op het wad loopt, is bijna niet

te beschrijven. Of eigenlijk niet te bevatten als je er niet al te logisch over nadenkt. Het lijkt net of je helemaal alleen op een oneindig strand loopt. Al je zintuigen werken veel intenser. Je ruikt de zee, je voelt de wind en je hoort het water. Je voelt je heel klein als je daar loopt en tegelijkertijd zo groots juist omdat je daar loopt. Het geeft je zo'n apart gevoel dat je kan zien dat de zee leeft en wat de zee allemaal kan geven. Het vangen van je eigen voedsel geeft je best wel een kick. Verser kan het toch niet? Daar hebben we dan ook gretig gebruik van gemaakt. De garnalen op een toastje en de kokkels leverden een heerlijk aperitiefje op. We zaten met zijn allen op het dek met een toastje en een biertje of een glas rosé. Dat was pas echt genieten. Zeker met die ondergaande zon. Je vraagt je op zo'n moment echt af of dit het paradijs is of dat het nog mooier kan. En het kon nog mooier. Nou ja, mooier.. Ruben J. vond de zakkende zon het moment om een grote beurt te gaan doen. We hebben daarom ook van de billen van Ruben J. kunnen genieten en deze zijn door meerdere camera's vastgelegd. Enige censuur vond ik wel op zijn plaats, vandaar dat een gekuiste foto van de ondergaande zon bij dit reisverhaal is geplaatst.

Het kon niet alle dagen feest zijn en inmiddels was de laatste dag alweer aangebroken. Ik wou helemaal niet zeilen naar Den Oever om vandaar uit weer terug naar Delft te rijden. Het was veel te mooi op het wad. Het weer dacht er net zo over en het begon te miezeren. Maar je moet natuurlijk niet bij voorbaat treurig worden, want we hadden nog een hele dag met veel zeilplezier in het vooruitzicht. Het was nog even spannend of we wel op tijd los zouden komen en of we de vaargeul wel op tijd konden bereiken, maar dat ging uiteindelijk

goed. De vaarroute was slecht onderhouden en de staken waren niet altijd even goed zichtbaar. Een heel speurwerk dus, maar Jasper D. kon via de verrekijker steeds op tijd de goede koers aanwijzen. Het duurde een hele tijd eer we weer andere boten tegen kwamen. We waren weer terug in de bewoonde wereld. En het bleef waaien. Trui zeilde lekker door. Maar natuurlijk wilden we harder. Het kon ons niet hard genoeg gaan! Dus hebben we de kluiver erbij gezet. Dat wilde wel. We hebben zelfs een visserboot ingehaald! Keihard suisden we over het water. Jasper v.V. vond dat we alle dagen al extreem hard hadden gevaren, maar dat we nu wel echte recordsnelheden haalden. We waren de koningen (en koningin) van de Waddenzee. Door onze topsnelheid waren we in no time in Den Oever aanbeland. Omdat de vaart er lekker inzat hebben we de botter in hetzelfde tempo schoongemaakt zodat we des te sneller in het droge vooronder van de pannenkoeken konden genieten. Ook dit keer was de maaltijd een culinaire hoogstand.

Toen was het moment daar om afscheid te nemen van Trui en van elkaar. Het was een superleuk weekend met heel veel nieuwe activiteiten en indrukken. Ik ben in ieder geval erg blij dat ik ben meegegaan en ik vond het een eer om op de botter te hebben kunnen zeilen. Een zeiltocht op een witblinkend jachtje zal toch niet hetzelfde zijn.

Bianca Stalenberg

p.s. Ter afsluiting heb ik nog een handige tip: als je ooit in Franeker gaat liggen, neem dan vooral een douche in het washuis: superlang en superwarm. Je komt er herboren uit! (OK, tijdens de tocht schijn je niet te mogen douchen, maar deze is wel heel erg verleidelijk)

Bianca S.

Pride of Baltimore

Trots! Dat is een van de beste eigenschappen van de Amerikanen. Maar ja, trots op wat? Nou eigenlijk op alles heb ik gemerkt, behalve op hun president vanwege de hoge benzine prijzen. Het is natuurlijk ook belachelijk om $2.14 voor een gallon (3.8 l) benzine te moeten betalen!
Een van die dingen waar de Amerikanen in Baltimore trots op zijn, is de USS Constellation. De USS Constellation is het laatst geproduceerde zeilschip van de US Navy. De Constellation had de vuurkracht van een standaard fregat, maar de wendbaarheid en snelheid van een Baltimore clipper. Nu dient het schip alleen nog als museum en wordt amper nog bevaren.

Baltimore had in de eind jaren 1700 en de jaren 1800 een zeer productieve scheepswerf op Fells Point waar ondermeer oorlogs schepen werden gemaakt voor de Navy. Een van de meest bekende schepen geproduceerd op deze werf is de Baltimore Clipper.
Maar goed, wat is nou "the pride of Baltimore" ?
The pride of Baltimore is een replica van zo'n Baltimore clipper zoals die tussen 1795 en 1815 werden gebouwd. Aan deze 'nieuwe' clipper is in 1975 begonnen, om als sybool en icoon te dienen voor de haven van Baltimore en zo meer toeristen aan te kunnen trekken. Op geheel authentieke wijze is dit schip in bijna twee jaar gebouwd! Op 27 februari 1977 is het schip met een kraan langzaam te water gelaten. Als ballast zijn nog Belgische straatkeien gebruikt die in de 19de eeuw uit Europa mee waren gekomen als ballast voor de schepen.

USS Constellation

Nadat het schip meer dan 150000 zeemijl had afgelegd, zonk het in 1986 toen het voor Puerto Rico werd overvallen door zeer felle windstoten; "a microburst squall" volgens de kustwacht. Het schip was volledig vergaan en heeft met haar ondergang de kapitein en 3 opvarende meegenomen.

Na de ondergang van de Pride of Baltimore I is er in 1988 begonnen met een Pride of Baltimore II. Inmiddels is door de Pride II al meeer dan 300 havens aangedaan. Deze zomer zal ze in Europa aankomen en van 17 to 22 augustus in Amsterdam te bewonderen zijn tijdens de Sail in Parade.

Zoals ze hier zeggen:
"Sail with Pride"

Daan V.

Lustrum Trui een succes

Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad, maar het is dan ook een hele organisatie, zo'n feestje. Eerst moet er natuurlijk een commissie worden gevonden, en die moet dan met de VVT én de Stichting samen bedenken hoe dat feest er dan uit moet komen te zien. En waar gaan we dat vieren dan. Maar na wat onderlinge verschillen van mening en discussie komt dat dan uiteindelijk wel goed.

En goed is het zeker gekomen, het was voor zover ik het heb kunnen beoordelen voor iedereen een zeer geslaagd lustrum. Iedereen die dat wilde heeft kunnen varen, de veiling kwam na een wat moeizame start bij de eerste foto's toch goed op gang en toen is er aardig opgeboden, één foto heeft uit mijn hoofd zelfs iets meer dan 60 euro opgeleverd. Het eten was lekker, en ook zeker niet te weinig en de band werd steeds beter naarmate er meer werd gedanst, meer bier in zat. Uiteindelijk vond ik ze zelfs goed, en ik ben best kritisch als het op muziek aankomt. Kortom: Mooi Feest!

Met het varen had ik zelf het meeste te maken, ik heb geprobeerd dat te coördineren. Dat viel dus niet echt mee. Ik had Hidde gevraagd schippers te zoeken voor de dag, voor de twee boten. In eerste instantie vond men dat iedereen er toch wel was en dat er dus altijd wel een schipper wilde varen, maar ik wilde dan toch liever een lijstje hebben en heb dat uiteindelijk ook gekregen en de schippers hebben zich daar zelfs aan gehouden en waren gewoon ruim op tijd aanwezig voor hun shift.

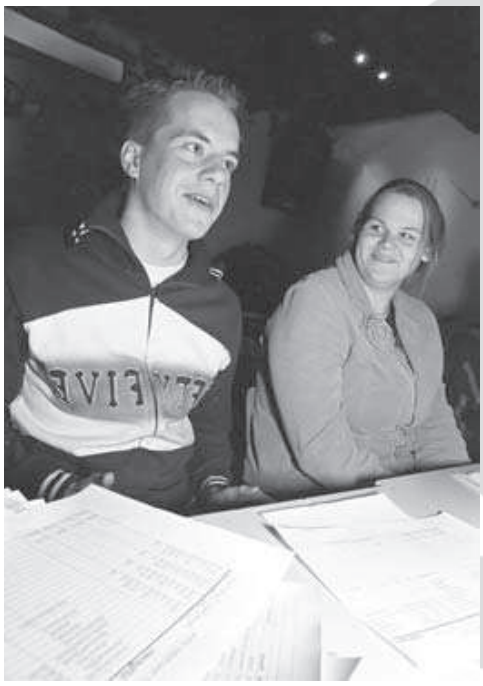

Met de gasten ging dat net even anders. Het plan was om snel een indeling te maken in het restaurant na de eerste programma onderdelen, dus dat iedereen zich kon opgeven. Dat had ongeveer de helft begrepen en in eerste instantie werd ik dan ook bestormd door een aantal oud-botteraars, die wel wisten wanneer ze wilden varen en met wie en vooral dat dat natuurlijk wel in de Trui moest gebeuren. Na wat geschuif kwam het goed, dacht ik, maar eenmaal bij de boten bleek dat daar ook een groep was die zelf had bedacht dat ze nu gingen varen, en ook al in de boot zaten. Maar goed, eind goed al goed, zelfs de groep van Wim Mendelts en de zijnen, waarvan we dachten dat ze Trui hadden gekaapt, kwamen op tijd terug zodat de laatste shift ook nog kon varen, dus het kwam toch nog goed.

En het was goed botterweer, windkracht vier, doorzettend naar vijf en miezerregen. Zo hoort het ook. Het regende overigens niet de hele tijd, eigenlijk viel het best mee, maar tijdens het varen bleef het niet droog.

Het cabaret 's avonds heb ik helaas gemist, we waren nog aan het opruimen in het resaurant, maar naar wat ik heb gehoord was het leuk. De band ook, al moest ik erg wennen in het begin. Ik dacht dit wordt de hele avond hard op de trommels slaan en lekker raggen op de snaren, maar dat werd dus steeds beter. Uiteindelijk stonden er een hoop mensen lekker te hopsen en te swingen en dat was natuurlijk de bedoeling. Alleen die groupie van ze, die vond ik wel een beetje apart. Hij zag er een beetje uit als een oudere jongere, een beetje verlopen dus en kwam aan mensen vragen of de muziek niet te hard stond, want dat hadden sommigen gezegd. Nadat de overgrote meerderheid vond dat het inderdaad wel iets zachter kon, zodat je elkaar goed zou kunnen verstaan, concludeerde hij dat dat niet nodig was want dan kwam de muziek weer niet goed tot z'n recht ofzo. De vraag was dus eigenlijk overbodig gesteld. Maar ook dit mocht de pret niet drukken en nadat ik midden in de nacht met Geeske moe en voldaan naar huis reed (volgende keer blijf ik ook kamperen) met een slapende X op de achterbank, waren we blij dat het allemaal was gelukt.

TRUI 1875-2005

130 JAAR BU130

Ik hoop dat iedereen het leuk heeft gehad,
Lustrumcommissie bedankt voor een mooi feest!

Wouter

Vereniging

Vrienden van Trui

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtaak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie
Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand maart. De contributie bedraagt voor studenten 5 euro en voor niet-studenten 10 euro per kalenderjaar.

Lid worden
Uitsluitend schriftelijk en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap
Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk te geschieden.

Adreswijzigingen
Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres:	Coenderstraat 1
	2613 SM Delft
telefoon:	015 214 41 13
email:	VVT@bolkhuis.tudelft.nl
giro:	9356042
KvK :	27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter: Anneke van de Langkruis
Secretaris: Harald Dopper
Penningmeester: Eric Vroege

KETEL1®

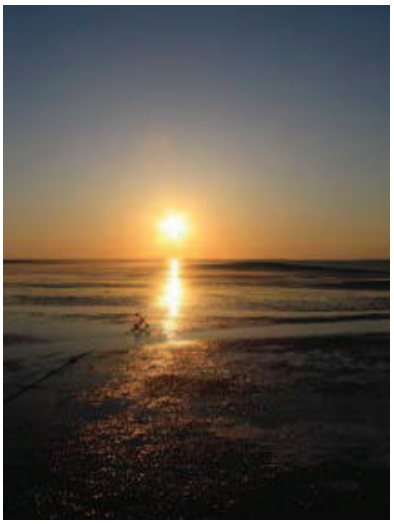

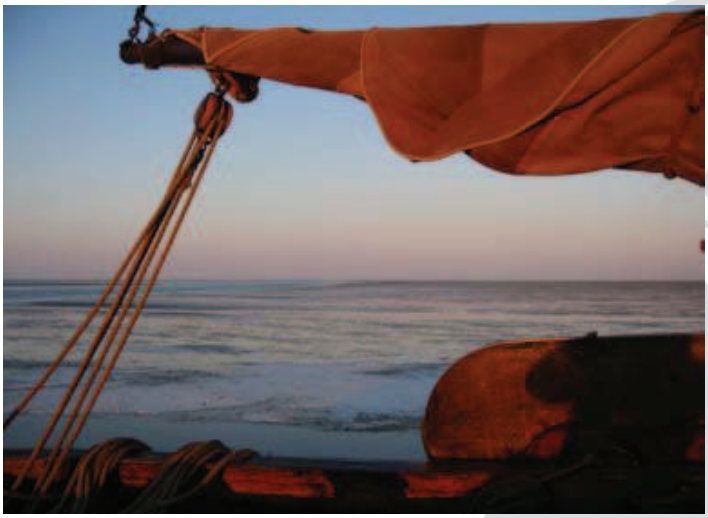

IHC SYSTEMS

Algemene Informatie Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin october tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, warme truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot Behoud van de BU130

adres:	Coenderstraat 1
	2613 SM Delft
email:	botter@oli.tudelft.nl
giro:	3030194
KvK :	S 145242

Bestuur

Voorzitter:	
Hidde Boomsma	015 214 41 13
Secretaris:	
Chris Booij	06 253 758 69
Penningmeester:	
Moritz Palm	015 214 70 83
Commissaris onderhoud	
Joram Schurink	06 414 869 76

De opleiding
Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud
Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Weekend	400 euro	studentenprijs:	350 euro
Midweek	500 euro	studentenprijs:	425 euro
Week	780 euro	studentenprijs:	660 euro
Losse dag midweek	200 euro	studentenprijs:	170 euro
Losse dag weekend	250 euro	studentenprijs:	210 euro
Stichtingsweekenden (*)	12,50 euro	SIO's (*):	5 euro
Visserijdagen (*)	15 euro		

Om voor de studentenprijs (15% korting) in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

*) per persoon per dag

WAGENBORG NEDLIFT

Indien onbestelbaar:
Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1
2613 SM Delft